

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De ijs Eudoxius Germanicensis nouabat, & de Basilij Ancyrae Episcopi &
Eustathij Sebastiae contra illum dimicatione. Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

& ad ultimas orbis terrae oras peruagata est. Hi etiam, rerum diuinarum studiosis ad martyrum monumenta in vnam congregatis, totam noctem vna cum illis Deum hymnis celebando contruerunt. Quas res cum videret Leontius, eos prohibere non propterea censuit tutum esse, quod animaduertebat multitudinem illos optimos viros summa complecti benevolentia, sed oratione, lenitate quadam & blandiloquentia colorata, postulat ab illis, ut hoc ministerium in ecclesiis obire vellent. Hi igitur, licet eius nequitiam explore cognitam haberent, nihilominus tamen eius postulatiōni morem gerunt, & omnes consueti sui ministerii participes alacri admodum animo in ecclesiis conuocant, hortanturq; ut ibi sanctissimum dominum nostrum hymnis celebrent. Attamen Leontius haudquaquam inde adduci poterat, ut suam coerceret improbitatem, sed modestiam suscepit persona, detestabilia Stephani & Placiti scelera occultauit. Nam istos peruersa & pestifera doctrina infectos, licet vita libidinosam & intemperantem consequarentur, in numerum tamen presbyterorum atque diaconorum asciuit. At, qui omnibus virtutum generibus erant exornati, quicquid firmae doctrinæ apostolicæ adhærescebāt, eos permisit honoris penitus expertes esse. Ob quam causam clerus cōplures habuit heretica labe contaminatos: sed tamen maxima pars populi veram sanamque doctrinam tuebatur: & propterea doctrinæ depravatae authores, suam blasphemiam palam proferre non audebant. Verum impia & conscelerata facinora à Placito & Stephano Antiochiae designata propter multitudinem separata tractatione, propter magnitudinem autem lugubri illa Davidis querala egent. Etenim de his non inscite dici possunt, quod Ecce inimici tui sonuerunt, & qui oderunt te extulerunt caput. In populum tuum malitioso animo egerūt, & confiliū inierunt contra sanctos tuos. Dixerunt, venite, & disperdamus eos de gente, & non memoretur nomen Israël ultra. Sed nos iam, quod reliquum est historiæ scribere ipsi aggrediamur.

Pſul. 82.

De ijs quæ Eudoxius Germanicensis nouabat, & de Basiliy Ancyra Episcopi & Eustathij Sebastiae contra illum dimicatione. CAP. XXV.

German-

Germanicia est vrbs in loco , quo Cilicum,Syrorum & Cappadocum fines terminantur, sita : subiecta autem ditioni Euphratesiæ prouinciæ. Cuius ecclesiæ antistes Eudoxius, simul vt Leontium mortuum intellexit, contendit Antiochiam, illiusq; vrbis episcopatum per ambitū arripit,vineamq; Domini tanquam aper sylvestris vastat. Nam non suam improbitatem more Leontii velut inuolucris obtexit, sed palam contra doctrinam apostolicam rabié suam exercuit,eosq; qui ei contradicere audebant,incommodis cuiusque generis implicauit. Eodem tempore Basilius post Marcellum ecclesiæ Ancyrae,vrbis primariae Galatiæ suscepit gubernacula,Sebastiæ autem primariae vrbis Armeniæ antistes fuit Eustathius. Iсти iniuitate & rabie Eudoxij intellecta,audacia eius facinora Imperatori Constantio per literas significarunt. Id temporis Constantius,quò vulnera à tyrannis Reip.inflicta illis iam è medio sublatis , sanaret, in occidente commorabatur . Hi duo episcopi, magna cum Imperatore familiaritate iuncti, propter præstabilitatem viuendi rationem summam apud eum autoritatem cōsecuti sunt.

De Concilio rursus Nicæa coacto.

CAP. XXVI.

HI S rebus cognitis, Constantius scripsit literas ad Antiochenos nunquam Eudoxio factam à se potestatem illius ecclesiæ episcopatū obtainendi (istud enim idem ille Eudoxius prædicauerat) & propterea mādauit, vt tum vrbe expelleretur,tum pro rebus Nicæa, vrbis Bythiniæ gestis concilioq; illuc conuocato pœnas daret. Siquidem idē ipse Eudoxius perfecerat per illos quibus rerum in palatio administrandarum cura erat imposta,vt Nicæa concilio celebrando assignaretur. Cæterū huius vniuersitatis moderator Deus,qui res futuras perinde atque præteritas intelligit,admirabili quodam terræmotu concilium impediuit. Nam maximam vrbis partem deturbauit terræmotus ille,& quam plurimos eius habitatores è medio sustulit. Quare intellecta episcopi, qui ibi in vnum conuenerant , maximo timore perculsi,ad suas ecclesias reuerterūt. Quidam quidem factum diuinæ planè sapientiæ ascribendum arbitror.

HH 5

Nam